

Tribunalul i-a atribuit RZB, printr-o eroare de drept, părțile de piață ale întregului sector Raiffeisen. În mod nejustificat, acesta și-a limitat examinarea numai la „evidentele” tratamente inegale față de celelalte bănci. Acestuia i-a lipsit baza juridică necesară pentru o atribuire completă.

Tribunalul a evaluat, printr-o eroare de drept, cooperarea RZB. Acesta a aplicat criteriul „valorii adăugate semnificative” prin încălcarea principiului neretroactivității, nu a luat în considerare caracterul voluntar al diverselor contribuții din partea RZB în vederea cooperării, a procedat în mod neîntemeiat la o inversare a sarcinii probei cu privire la valoarea colaborării, a refuzat în mod inadmisibil enunțarea comună a faptelor ca formă improprie a cooperării și nu a recunoscut, în mod greșit, acceptarea de către RZB a scopurilor anticoncurențiale ale acordului, ca o contribuție în vederea cooperării.

(¹) JO C 331, p. 29.

Recurs introdus la 6 martie 2007 de Bank Austria Creditanstalt AG împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua) din 14 decembrie 2006 în cauzele conexe T-259/02 — T-264/02 și T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich și alții/Comisia Comunităților Europene, cu privire la cauza T-260/02

(Cauza C-135/07 P)

(2007/C 117/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Bank Austria Creditanstalt AG (reprezentanți: Dres. C. Zschocke și J. Beninca, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- anularea totală sau parțială a hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 14 decembrie 2006 în cauzele conexe T-259/02 — T/264/02 și T-271/02 (¹) cu privire la cauza T-260/02;
- anularea deciziei Comisiei din 11 iunie 2002 în cauza COMP/36.571, în măsura în care se referă la BA-CA;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a amenzii aplicate BA-CA prin decizia contestată a Comisiei și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul său, recurenta solicită anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 14 decembrie 2006. Recurenta invocă critici numeroase privind lipsa de motivare, erori de drept și vicii de procedură.

Recurenta critică faptul că hotărârea atacată a confirmat într-un mod neclar opinia Comisiei potrivit căreia reuniunile bancare ar fi avut efecte economice negative. În opinia recurente, hotărârea atacată încalcă principiile procedurii administrării probelor, prin aceea că înțelege greșit condițiile expertizei economice pentru dovedirea inexistenței efectelor economice. În baza expertizei prezentate, efectele economice nu ar fi putut fi avute în vedere la stabilirea amenzii.

Recurenta critică hotărârea atacată, întrucât a ignorat cerințele instanțelor europene privind necesitatea unei reduceri a amenzii pe baza circumstanțelor atenuante pentru reducerea amenzii. Din cauza acestei erori de drept, hotărârea atacată nu a corectat eroarea de apreciere a Comisiei, care nu a luat în considerare, în vederea reducerii amenzii, participarea autorităților publice și cunoașterea deplină și dovedită a caracterului public al reuniunilor bancare.

Recurenta critică, în al treilea său motiv de recurs, lipsa motivației, încălcarea principiului egalității de tratament, precum și alte erori de drept și vicii de procedură ale hotărârii atacate în legătură cu evaluarea de către Comisie a contribuției sale în vederea cooperării.

Recurenta a colaborat de la început cu Comisia pentru stabilirea situației de fapt. În special, aceasta a prezentat o expunere completă privind reuniunile bancare într-un stadiu inițial al procedurii, precum și o documentație vastă, pe care nu ar fi fost obligată să le prezinte, iar acestea, potrivit constatărilor Tribunalului privind situația de fapt, ar fi fost utilizate de Comisie în decizia în litigiu. În plus, recurenta a prezentat, prin răspunsul său la comunicarea obiecțiilor, o expunere a situației de fapt care, potrivit constatărilor din cadrul hotărârii atacate, ar fi putut fi utilizată în mod asemănător de Comisie în decizia în litigiu.

Ca și decizia în litigiu, hotărârea atacată nu a acordat nicio reducere a amenzii pentru cooperarea deplină, utilă și dovedită a recurente. Aceasta constituie o aplicare greșită a Comunicării cu privire la cooperare, ceea ce ar încălca principiul egalității de tratament și principiul încrederii legitime. În plus, prin considerațiile proprii privind cuantumul amenzii stabilite în sarcina recurente, față de care reclamanta nu a putut să ia poziție mai înainte, hotărârea atacată a încălcat principiul contradictorialității.

(¹) JO C 331, p. 29.